

คำแนะนำ

การนำเสนอผลงานวิจัย (นำเสนอแบบปากเปล่า)

งานประชุมวิชาการ ความก้าวหน้าทางด้านสมุนไพรและการแพทย์แผนไทย ครั้งที่ 4

Scope ของผลงานนำเสนอ

เป็นผลงานวิจัยและหรือการใช้สมุนไพร ได้แก่ งานวิจัยทางคลินิก การศึกษาองค์ประกอบทางเคมี
ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา ฤทธิ์ศึกษาการใช้สมุนไพรในโรงพยาบาล เป็นต้น

หรือ เป็นผลงานวิจัยและหรือเกี่ยวข้องกับสมุนไพร สมุนไพรและการแพทย์แผนไทย

หรือ งานบริการวิชาการ หรือ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพร สมุนไพรและการแพทย์แผนไทย

ผู้นำเสนอใช้เวลาแนะนำเสนอ 10 นาที และกรรมการซักถาม 5 นาที

การจัดทำบทความคัดย่อ

1. จัดทำบทความคัดย่อภาษาไทย

2. ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK

ชื่อเรื่องให้ใช้อักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา

ชื่อผู้นิพนธ์ใช้อักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ

หัวข้อหลักใช้อักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา

เนื้อเรื่องใช้อักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ

เชิงอรรถหน้าแรกที่เป็นชื่อตำแหน่งทางวิชาการ และที่อยู่ผู้นิพนธ์ ใช้อักษรขนาด 12 pt. ตัวหนา

รายละเอียดบทความคัดย่อ

ชื่อเรื่อง (Title) ควรสั้น กระชับ และสื่อเป้าหมาย ความยาวไม่เกิน 100 ตัวอักษร ชื่อเรื่องให้มีทั้ง
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ชื่อผู้นิพนธ์ (Authors) ใช้ภาษาไทย หน่วยงาน และ e-mail address ของผู้นิพนธ์ไว้เป็นเชิงอรรถ
ของหน้าแรก

บทคัดย่อ (Abstract) เป็นการย่อเนื้อความวิชาการทั้งเรื่องให้สั้น และมีเนื้อหาครบถ้วน ความยาว
ไม่เกิน 300 คำ ไม่ควรใช้คำย่อ

- กรณีเป็นผลงานวิจัย ประกอบด้วย บทนำ วิธีการศึกษา ผลการศึกษา สรุป

- กรณีเป็นประสบการณ์การใช้สมุนไพรในโรงพยาบาล เขียนเป็นบรรยายเชิงพรรณนา

คำสำคัญ (Keyword) ให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษาประมาณ 3 คำสั้นๆ

ชื่อเรื่อง ใช้ฟอนต์ TH SarabunPSK ขนาด 18 pt. หัวหนา

ชื่อผู้วิจัย ใช้ฟอนต์ TH SarabunPSK ขนาด 16 pt. ไม่ต้องใส่คำนำหน้าและตำแหน่งวิชาการ

บทคัดย่อ

- กรณีเป็นผลงานวิจัย ประกอบด้วย 4 ส่วน 1) บทนำ 2) วิธีการศึกษาหรือวัตถุประสงค์
- 3) ผลการศึกษา 4) สรุป
- กรณีเป็นประสบการณ์การใช้ในโรงพยาบาล เขียนเป็นบรรยาย โดยให้เขียนเป็นร้อยแก้ว

ใช้ ฟอนต์ TH SarabunPSK ขนาด 14 pt. ความยาวไม่เกิน 300 คำ

คำสำคัญ: เรื่องที่วิจัย, ผู้ที่ถูกศึกษาวิจัย, บริบทหรือสถานการณ์ที่การศึกษาวิจัยเกิดขึ้น

(ตัวอย่างบทคัดย่อ กรณีเป็นผลงานวิจัย)

ฤทธิ์ทางชีวภาพ ปริมาณฟีนอลิกรวม และรอยพิมพ์โครมาโตกราฟฟี ของกะเม็งตัวเมีย กะเม็งตัวผู้ และกระดุมทองเลี้ยง

นิศารัตน์ สังคะรัมย์¹, บรรลือ สังข์ทอง², รุจิลักขณ์ รัตตะรัมย์²

บทคัดย่อ

บทนำ: กะเม็งตัวเมีย กะเม็งตัวผู้ และกระดุมทองเลี้ยง เป็นพืชในวงศ์ Asteraceae ด้วยลักษณะทางพฤกษศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน อาจเกิดความเข้าใจผิด นำไปสู่การใช้สมุนไพรไม่ถูกต้องได้

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาเปรียบเทียบฤทธิ์ทางชีวภาพของสารสกัดน้ำและ ethanol ของพืชทั้งสาม ได้แก่ ฤทธิ์ต้านเชื้อ Staphylococcus aureus, Pseudomonas aeruginosa และ Methicillin-resistant S. aureus (MRSA) ด้วยวิธี broth dilution method ฤทธิ์ต้านการอักเสบด้วยวิธียับยั้งการสร้าง nitric oxide ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี DPPH ปริมาณฟีนอลิกรวมด้วยวิธี Folin-Ciocalteu และรอยพิมพ์โครมาโตกราฟฟีด้วยวิธี TLC

ผลการศึกษา: พบว่าสารสกัดของพืชทั้งสามมีฤทธิ์ต้านเชื้อค่อนข้างต่ำ สารสกัด ethanol ยับยั้งการสร้าง nitric oxide ดีกว่า สารสกัดน้ำและยามาตรฐาน diclofenac อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยกระดุมทองเลี้ยงมีฤทธิ์ดีที่สุด มีค่า IC₅₀ 33.43 ± 4.76 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร สารสกัด ethanol กะเม็งตัวผู้ มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระและปริมาณฟีนอลิกรวมมากกว่าสารสกัดอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) มีค่า IC₅₀ 43.48 ± 1.00 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร และปริมาณฟีนอลิกรวม 55.46 ± 7.18 มิลลิกรัม GAE ต่อสารสกัด 1 กรัม พืชทั้ง 3 ชนิดมีรอยพิมพ์โครมาโตกราฟฟีที่แตกต่างกัน

สรุป: ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากะเม็งตัวเมีย กะเม็งตัวผู้ และกระดุมทองเลี้ยง มีความแตกต่างกันทั้งฤทธิ์ทางชีวภาพและเอกลักษณ์ทางเคมี

คำสำคัญ: กะเม็งตัวเมีย, กะเม็งตัวผู้, กระดุมทองเลี้ยง, ฤทธิ์ทางชีวภาพ, ปริมาณฟีนอลิกรวม, รอยพิมพ์โครมาโตกราฟฟี

¹ นิสิตปริญญาโทคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัยจังหวัดมหาสารคาม 44150

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, หน่วยวิจัยเภสัชเคมีและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150

ผู้นำเสนอ: นิศารัตน์ สังคะรัมย์

ผู้ประสานงาน: รุจิลักขณ์ รัตตะรัมย์, email: rujiluk.r@msu.ac.th